

בהירות

דפי

עיקרי נושאים | ראשי פרקים | סימנים - שינון והבהרת דפי הגמרא

מסכת סנהדרין דפים סא-סז, הדף היומי לשבוע של פרשת משפטים שנת ה' אלפים תשפ"ה

סנהדרין
סא

עיקרי נושאים

> למה יצאה השתחוואה מהכלל? קבלת ע"ז בדיבור. מסית לעצמו. העובד ע"ז מאהבה/יראה.

ראשי פרקים

לריש לקיש/ר' יוחנן לא/בעי קרא, כמשתחוהו להר. איכה יעבדו למעוטי מאי? אירכסו ליה תורי, האומר או רק העובד? תנאי, כשפלח, דיבורא בעלמא, מסית לעצמו, יחיד ורבים, ניסת מפי אחרים/עצמו, א"ל כך אוכלת/שותה, ישראל מומה, לא זו אף זו. מאהבה/יראה, אבוי ורבא, כדברי ירמיה, נעבד כהמן, שגגת עכו"ם היכי דמי?

סימנים

מסית אחרים לעצמו; אירכסו ליה תורי; אמשתחוהו להר דהר מותר ועובדה בסייף; מאלהי העמים אשר סיביותיכם; [ב"פ סא] אחד יחיד הניסת ואחד רבים הניסתים; בניסת מפי אחרים.

סנהדרין
סב

עיקרי נושאים

מלאכת שבת, שאר מלאכות וע"ז בהעלם אחת - ראיות לעובד מאהבה/יראה. ברייתא כ' תנאים?

ראשי פרקים

אומר מותר, קיום/ביטול מקצת. בהעלם א', ללאו/לחלק יצאה, מאחת מהנה, אבות תולדות זדון שגגה, עכו"ם נמי תיפוק, שגגת עכו"ם ה"ד... העלם זה וזה... אלא אחת, ומי מצית, ותו לא מידי. חומר שבת/ שאר מצות, היינו פוק תני לברא, בלא מתכוין ה"ד? קסבר רוק הוא, מתעסק בחלב/עריות/שבת, לא מוקים רישא/סיפא בחד טעמא.

סימנים

[ב"פ סב] סבר בית הכנסת הוא; סבר רוק הוא וכולעו; [ב"פ סב] זיבח וקיסר וניסך והשתחוה בהעלם א' חייב אלא אחת; סיפא בשאר מצות; [ב"פ סב] מובילנא מאניה בתריה לבי מסותא.

סנהדרין
סג

עיקרי נושאים

לאו שבכללות/ שאין בו מעשה. האומר אלי אתה. אזהרות וליצנותא בע"ז. ע"ז בימי קדם.

ראשי פרקים

הכתוב עשאן כולן עבודה אחת, לדבריו דרבי אמי. ג' השתחוואת (2). האומר, למאי לקטלא/לקרבן, בעינן מעשה, אף דלא כתיב כרת. וי"ז שבהעלך (2). לאו-שאיין-בו-מעשה/שבכללות, לא תאכלו על הדם (5), לר"י לוקין. אזהרה ועונש לעניני ע"ז. בת בקלנבו, עכו"ם הנזכר בתורה, גד, ליצנותא דע"ז, כבידו. מרעיבים עגלים, עשו ע"ז, מאי ניהו? להתיר עריות, בתר דאביקו, תינוק תפוח באשפה.

סימנים

שלוש השתחוואות בע"ז למה; סיגפו גופם [ביום שהרגו. של הסימנים]; געגועין על בנו? בתר דאביקו ביה; סנהדרין שהרגו את הנפש [אין טועמין]; סיכת גוף סלמנדרא [שי הסימנים]; סגידת ג' לע"ז [שי הסימנים].

"שהיה עיקר לימודם לחזור התלמוד... שיהו דברי תורה מחודדים בפיק... כי זה הדבר אי אפשר... אם לא ברוב חזרות... וכן עשו כולם בימי חכמי התלמוד..." - ארחות צדיקים, שער כז, שער התורה.

עיקרי נושאים
 > דביקות בע"ז. לכידת יצרא דערויות וע"ז. דרכי חיוב עבודת מולך. ג' כריתות לע"ז.

ראשי פרקים

בקעה כריסו, יצרא דע"ז/ערויות, נפק כגוריא דנורא, קרובים. נכרית הגיעה לפעור, ישראל אינן כן, ואתם הדבקים (2). קינח בחוטמו. אע"ג דמכוין לביזוי/מירגמיה, רווחא לחבירתה שביק. הנותן מזרעו למולך. מולך לאו/ע"ז, מולך עראי, אינו חייב עד (4). כל זרעו, סומא, ישן, נכדו. דרך העברה (2). עצמו? אבידה אפס. ג' כריתות בע"ז, כרת במולך/מגדף למה?

סימנים

אימטר ביד יהו יצרא דע"ז וערויות; **עד** שאכנס ואצא... קינח בחוטמו; **הס** שלא להזכיר בשם ה', שלא לימדו אביו; **סוגדין** דרדקי [למולך. שי הסימנים]; [ב"פ סז] **מסירת יצרא דע"ז דערויות**.

עיקרי נושאים
 דרכי חיוב אוב, ידעוני, חבר, דורש אל המתים, מעונן ומנחש. הגדרת לאו שאין בו מעשה.

ראשי פרקים

בעל אוב זה פיתום המדבר. כריתות רק אוב, ר"י ור"ל, לא בעינן מעשה, מעשה רבה/זוטא, כפיפת קומתו, מקטר לשד/חבר. חבר גדול/קטן, נחשים ועקורבים, מגדף ישנו בלב, זוממים ישנו בקול, חסמה/הנהיגה בקול, ישנן בראיה. מדבר בין הפרקים, עצם בפיו, בזכרו, בגולגולת, סבטיון/אוב יוכיח. לן בבה"ק, ומה המרעיב עצמו. הדר לעפרך, עיגלא תילתא, מעונן: ז' מיני זכור, אחוז עינים, מחשב שעות. מנחש, פתו נפלה...

סימנים

נהר סבטיון יוכיח; [ב"פ סה] עקימת שפתיו לא הוי מעשה; המדבר סקילה הנשאל אזהרה; צבי הפסיקו בדרך.

עיקרי נושאים
 פרטי קללת הוריו והלימוד מדיין/נשיא/חרש. תנאי חיוב נערה וקטנה המאורסה.

ראשי פרקים

שחרית/ר"ח הוא. המחלל את השבת. תחומין והבערה. המקלל אביו ואמו. אביו שלא אמו... מנין? (2), סקילה? אינו דיין/נשיא, הצד השוה, בעמך, חרש, משונין, אלוקים חול/קודש, לא תקל/תקלל. הבא על נערה המאורסה. מסר לשלוחי הבעל, למעוטי קטנה/בוגרת. קטנה ממעט לגמרי/סקילה? גם שניהם, חידודים, לבדו? תחלת ביאת בזנות בשריפה, מאי וכן?

סימנים

ועדיין היא בתולה, כולם בסקילה; [ראשון ב] סקילה והשני בחנק; ומאי וכן? סימנא בעלמא; הבערה ואליבא דר' יוס'; ואם היה אביו נשיא?; ואתה מזהר על קללתך.

עיקרי נושאים
 דיני מסית, מדיח, מכשף ואחוז עינים. מעשי כישוף ושדים. צפרדע במצרים.

ראשי פרקים

המסית זה הדיוט. נביא, רבים, רישא ר"ש וסיפא רבנן, לא זו אף זו, להכמנה, נר בפנימי. המדיח זה האומה. נשים מצויות בכשפים, בסייף/סקילה, לא תחיה/יחיה, ישראל מעכ"ם, וכי מפני שסמכו? ב' כתובין מלמדן. מכחישין פמליא של מעלה, ר' חנינא עפר, נפיש זכותיה. מעשה שדים/כשפים. כשפים כהל' שבת. אצבע אלוקים, שעורה, גמלא, מיכניף. חמור במים. רכיב עליה בשוק. צפרדע (2).

סימנים

המסית זה הדיוט; חזא דקא מרחשן שפוותה; האוחז את העינים פטור; אי מסתייעת זילי עבידי [כישוף עם ר' חנינא]; [ב"פ סז] זעירי איקלע לאלכסנדריא... זבן חמרא... וקם גמלא דוסקניתא.